

התעוררות לשעה שלא תתמיד אצלו לעולם וכיון שעלול הוא ליפול ממדריגתו ^{לפי חזונו} ^{לפי חזונו} חשב שטוב לפניו שלא להתקרב מלכתחילה ולכן לא בא להדבק בישראל, אולם כששמע מענין קריעת ים סוף היינו דכתיב שם ויסע מלאך האלקים וגו' ופירש"י מלמד שהיו ישראל נתונים בדין באותה שעה אם להנצל אם להאבד עם מצרים, שזו היתה נפילה לישראל שאחר שזכו לגילוי שכינה ביציאת מצרים שוב היו במדריגה פחותה עד שהיו נתונים בדין אם להאבד ח"ו עם מצרים, ומכל מקום שבו ונתעלו עד שזכו לומר שירה, גם שמע מלחמת עמלק היינו כמו שאמר ב"ק אזומו"ר הבית ישראל זצוק"ל שחסידים היו אומרים בביאור שם עמלק א מאהל לייגט עהר מיך אוועק א מאהל לייג איך איהם אוועק (פעמים הוא מנצחני ופעמים אני מנצחו) והעיקר הוא מי יכה את המכה האחרונה עכדה"ק, מזה התבונן כי כל אדם מעותד לנפילה ואין לו לעובד ה' להשגיח על נפילתו רק להתגבר ולשוב אל מקומו הראשון, ועל כן עזב יתרו מחשבתו הראשונה ובא להדבק בישראל, והיינו מה שמועה שמע ובא דייקא, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק.

וישמע יתרו גו' חותן משה וברש"י כאן הי' יתרו מתכבד במשה אני חותן המלך ולשעבר הי' משה תולה הגדולה בחמיו וכו', הנה עיקר הגירות הוא להיות בטל ונכנע אל הכלל ישראל, וכן איתא בשם הרבי מקאצק ז"ל שבלעם לא רצה להתגייר אף על פי שראה בטובתן של ישראל מפני שגר הוא מלשון מגרר גריר וזאת לא הי' בלעם יכול לפעול בעצמו עכדה"ק, אמנם יתרו ביטל עצמו אל משה רבינו ע"ה דאיהו כללא דיהודאי

כדאיתא בזוהר כי תשא (קצ"א ע"ב) וזה הוא מה שהי' מתכבד במשה אני חותן המלך, איתא בגמרא קידושין דף כ"ט ע"ב גבי רב יעקב ברי' דרב אחא בר יעקב שהמזיק אידמי לי' כתנינא דשבעה רישוותי' וכל כריעה דכרע נתר חד רישא, ואיתא שם במהרש"א דהכריעה היא הכריעה שבמודים שעלי' אמרו כי זקיף זקיף כי חויא וכיון שכרע זה החסיד כדינו נפל ונתר אותו כח של הנחש וז' הרישין דתנינא הם הז' כוחות הטומאה שהביא הנחש הקדמוני לעולם יעו"ש, והנה כריעה היא הכנעה ויתרו שעבד כל עבודה זרה שבעולם היה צריך גם כן לנתר הז' רישין ע"י הכנעתו ולכן כתיב בפרשה זו ז' פעמים חותן משה (יעוין במגלה עמוקות כאן דבחטא הנחש כתיב הנחש השיאני היינו שנסתלקו שני דלתי"ן מהשמות ש"ד וא"ד (שיאנ"י הם אותיות שמות הנ"ל בסילוק הב' דלתי"ן), שמכח הזוהמא של הנחש נסגרו שני דלתות, ולעומת זאת גבי יתרו איתא במדרש (פכ"ז, ד) דלתי לאורח אפתח זה יתרו שהוריד לו הקב"ה את המן שנאמר ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח, היינו שנפתחה לו הדלי"ת יעו"ש), וכתיב ויבוא יתרו חותן משה גו' אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם ואיתא בבעה"ט חונה ב' במסורה המדבר אשר הוא חונה שם ואידך חונה מלאך ה' סביב ליראיו, ויש לפרש על פי המדרש ויצא (פ"ע, י) חונה מלאך ה' סביב ליראיו כו' לסובבים ליראיו (החונה סביב וקרוב ליראי השי"ת יש גם בו רוח דעת ויראת ק"ל, מת"כ), והרמז בזה שיתרו בא להיות בבחינת סובבים ליראיו היינו שהכניע וביטל עצמו אל משרע"ה להיות סובב לו ולא להיות מציאות בפני עצמו.